

Arrest

nr. 296 541 van 31 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, als wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VAN CUTSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2004.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 12 oktober 2020. Op 20 oktober 2020 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 20 december 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 17 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren en getogen in de provincie Baghlan, district Pul-i-Chumri, Dande gori, Ibrahimkhel. Je bent heden zeventien jaar en dus minderjarig. Je bent Pashtoen van etnische origine en een soennitische moslim. Je hebt twee oudere en één jongere broer en drie zussen. Je jongste zusje is overleden. Je oudere broer [E.] heeft een status van erkend vluchteling in de UK. Hij verliet Afghanistan ongeveer twee tot drie maanden vóór jou. Je familie verblijft heden nog steeds in jullie dorp. Daar verblijven ook verscheidene ooms en tantes zowel langs moeders- als lang vaderszijde. Je vader werkt op zijn eigen gronden. Je verklaart dat je broer bij de arbaki was in een post op Korgal heuvel. Jullie waren hiervan niet op de hoogte. Je broer sliep buiten het huis en was elke ochtend weer thuis, waardoor jullie niets in de gaten hadden. Op een gegeven moment werd de post aangevallen door de Taliban en sloeg je broer samen met een collega op de vlucht, eerst naar Pul-i-Chumri en vervolgens naar Kabul. Toen bracht hij je vader op de hoogte dat hij niet kon terugkeren. Je vader verkocht een stuk grond en je broer verliet Afghanistan. Toen je broer in Oostenrijk was, vernam je van hem dat iemand hem gezien had toen hij op een nacht met de arbaki patrouilleerde. Deze persoon verklikte hem bij de Taliban. In Afghanistan liep je school tot de 5de klas in de school van Baghe Shamal. Je school was gelegen aan de grote baan en vlak naast een grote politiecheckpost. Er was ook een moskee en een waterpomp. Op een gegeven moment kwam er een konvooi van soldaten, waarmee jullie tijdens de pauze soms samen zaten. Op een bepaald moment heb je ruzie gekregen met een klasgenoot over de score van het cricket. Hij stapte naar de Taliban om jou ervan te beschuldigen dat je aan de soldaten informatie had gegeven over de Taliban. De Taliban kwam naar je vader en zeiden hem dat zijn zoon een spion was. Je ging verder naar school en zat nogmaals samen met de soldaten, waarop je klasgenoot opnieuw ging klikken. De Taliban kwamen een tweede keer naar je vader met de boodschap dat je diende te stoppen, of dat je problemen zou krijgen. Vervolgens kwamen de Taliban, ongeveer zestien dagen na de eerste keer, nog een derde keer. Ze wilden van je vader dat hij jou overhandigde anders zouden ze je arresteren en meenemen. Je vader achtte het niet meer veilig voor jou en besloot je naar het buitenland te sturen. Je stopte met naar school te gaan. Ongeveer twee tot drie maanden later verliet je Afghanistan naar Pakistan, Iran en Turkije en verder naar Griekenland naar Macedonië, Servië en Bosnië via de Balkan naar Italië, Frankrijk en België waar je op 20 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer stel je een vrees te hebben vanwege de Taliban.

Ter ondersteuning van je VIB leg je kopieën neer van de taskara's van jezelf, je vader en je broer [E.], alsook per mail een foto van de vluchtelingenkaart en verblijfstitel van je broer in UK.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat je de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Je hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat je een risico hebt op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in bovenstaande Conventie, zijnde een persoonlijke vrees op grond van je nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/ of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Je stelt dat je door de Taliban beschuldigd werd van spionage nadat een klasgenoot, met wie je ruzie had, aan de Taliban zou hebben verteld dat je aan soldaten, die naast je school waren gelegd en gebruik maakten van de waterpomp en moskee op de schoolgrond (CG p.13), informatie zou hebben doorgegeven over de Taliban, met name over hun basis en schuilplaatsen (CG p. 13). Aan je bewering

kan er echter onvoldoende geloof worden gehecht. Zo stel je dat de klasgenoot met wie je ruzie had, banden had met de Taliban. Je gevraagd naar de banden van de jongen met de Taliban, zeg je hierover geen informatie te hebben (CG p.12). Je weet enkel dat hij geklikt had bij de Taliban omdat zij zijn naam hadden genoemd toen ze naar je vader zouden zijn gekomen. Je gevraagd of jouw vader, de vader van de jongen kent, ontken je dit (CG p.13). Spontaan maak je ook geen melding van diens vadersnaam, wat men toch enigszins zou kunnen verwachten als de Taliban die naam wél hadden vermeld. Nog gesteld dat er zoiets zou zijn gebeurd, is het duidelijk dat je vader in eerste instantie de Taliban heeft kunnen overtuigen dat het een valse beschuldiging betrof, dat je gezien je jonge leeftijd onmogelijk de informatie kon hebben over waar de Taliban verbleven en zich ophielden (CG p. 12). Je gevraagd naar de reactie/ advies van je vader over deze beschuldiging van de Taliban, antwoord je naast de kwestie en zeg je dat je vader snel besloot om je naar het buitenland te sturen, omdat mensen die last krijgen met de Taliban gradueel meer worden lastig gevallen (CG p. 12).

Je gevraagd naar de eerste keer dat de Taliban naar je vader kwamen, met het bericht dat die jongen jou had beschuldigd, zeg je dat je vader je hierover heeft bevraagd, dat je ontkende en dat je vader je geloofde (CG p.12). Toch kan men verwachten dat je vader je advies zou geven of minstens tot voorzichtigheid zou aanmanen en je verbieden om nog met de soldaten om te gaan. Hierbij dient toch ook te worden opgemerkt dat je contacten met de soldaten eerder beperkt waren, dat je af en toe samen met anderen, tien minuten met hen sprak toen jullie uit de moskee kwamen of pauze hadden (CG p.11 en p.13). Je gevraagd naar het advies van je vader aan jou, zeg je opnieuw dat je vader je geloofde dat je geen banden had met de overheidstroepen en dat de Taliban zomaar een excuus zochten (CG p.13). Je er op gewezen dat dit een reden temeer zou zijn voor je vader om je tot voorzichtigheid aan te manen, ga je opnieuw niet in op de kwestie.

Het is toch weinig aannemelijk dat je vader zo licht zou gaan over de beschuldiging van de Taliban, tenzij deze niet veel betekende omdat de beschuldiging was geuit door een leeftijdsgenootje. En daar ziet het ook zo naar uit aangezien je vader je gewoon verder naar school liet gaan en je niet aanmaande je contacten met de soldaten stop te zetten (CG p.13). Je was ook niet zelf gealarmeerd aangezien je opnieuw samen zat met de soldaten (CG p.11), waarop de jongen een tweede keer zou zijn gaan klikken (CG p.11), en de Taliban vervolgens opnieuw naar je vader zouden zijn gegaan met de boodschap dat je hiermee diende te stoppen (CG p.11). Ook na deze tweede interpellatie ging je verder naar school. Je verklaart immers dat je pas na het derde bezoek van de Taliban aan jullie huis gestopt bent met naar school te gaan (CG p.11, p.13 en p.14). Dat je vader je ook dan geen advies zou hebben gegeven dat je nu echt diende op te passen, is heel weinig aannemelijk. Je gevraagd hoe het komt dat je vader je na die tweede aanmaning van de Taliban opnieuw naar school laat gaan, antwoord je dat de Taliban nooit over school had gesproken (CG p.14). Je negeert de kwestie dat het niet aannemelijk is dat je vader niet in die mate gealarmeerd werd, dat hij jou zou oproepen tot bijzondere voorzichtigheid of je (tijdelijk) zou thuis houden van school.

Je gevraagd of je je klasgenoot erop hebt aangesproken over zijn klikgedrag, stel je dat je de jongen niet meer hebt gezien (CG p. 13). Aangezien de jongen niet meer op school was, is het merkwaardig dat hij je wel nog samen met de soldaten zag (CG p.11) en een tweede keer ging klikken.

Het is evenmin duidelijk om welke reden de Taliban je vader twee keer zouden waarschuwen om dan, zonder dat je nieuwe feiten aanhaalt, plots te besluiten je vader te vragen je met hen mee te geven en je te arresteren indien hij zou weigeren (CG p.11). Dat de Taliban zoveel geduld zou hebben is opmerkelijk, vooral omdat je eveneens verklaarde dat de jongen die bij hen had geklikt blijkbaar ook op de hoogte was van het feit dat je broer bij de arbaki was en hij een excuus zocht om jou in de problemen te brengen (CG p.12). Dat je klasgenoot deze informatie niet zou doorspelen aan de Taliban, is weinig waarschijnlijk. Echter, de Taliban hadden het nooit over de job van je broer, toen ze je vader tot driemaal toe kwamen spreken over jou. Je verklaringen dat je zou verklikt zijn door een klasgenoot zijn niet geloofwaardig en bovendien ondergraaft de vaststelling dat de Taliban je vader niet aanspraken over je broer ook je verklaringen over het profiel van je broer.

Er werd je gevraagd of de Taliban op de hoogte waren van de functie van je broer (CG p.7). Je stelt dat dit aanvankelijk niet zo was, maar dat iemand je broer heeft gezien op patrouille en hem verklikt heeft bij de Taliban. Je gevraagd hoe jij en je familie dit wisten, zeg je dat je broer het je vertelde toen hij al in Oostenrijk was (CG p.7). Echter, je verklaring dat je broer lange tijd in het geheim, zonder medeweten van je familie, bij de arbaki was, is weinig geloofwaardig (CG p.7). Jullie zouden het pas te weten zijn gekomen, nadat hij gevlucht was en vanuit Kabul liet weten dat hij niet meer naar huis kwam (CG p.6). Je gevraagd hoe hij dat zolang geheim kon houden voor de familie, zeg je dat hij in de gastenkamer sliep en 's morgens altijd in zijn bed lag (CG p.7). Je verklaring overtuigt niet. De post van de arbaki zou ver van jullie huis hebben gelegen, namelijk twee dorpen verder in de heuvels. Het is dan ook weinig aannemelijk dat hij elke nacht, gezien de aanwezigheid van Taliban in de nacht, op en af naar de post zou zijn gewandeld. Je verklaart dat je familie nooit problemen had met de Taliban omwille van de job van je broer (CG p.7). Je verklaart dat je broer een vraag om bescherming heeft ingediend in U.K. Tijdens het

persoonlijk onderhoud werd je gevraagd aan je broer te vragen welke stukken hij heeft neergelegd, in het bijzonder over zijn job bij de arbaki (CG p.17). Het CGVS heeft enkel een copie gekregen van de vluchtelingenkaart door U.K. afgeleverd aan [A. I.] dd. 24/08/21 en zijn verblijfstitel (Refugee, Leave to remain) dd. 01/04/2022 tot 31/12/2024. De voorwaarden en/of motieven onder dewelke hem deze kaart werd gegeven, zijn het CGVS niet bekend. Bovendien dient ieder dossier op zijn eigen merites te worden beoordeeld. Bijgevolg is het neerleggen van de verblijfstitel van je broer in U.K. onvoldoende aanwijzing van de door jou beweerde redenen van vertrek van je broer.

Tot slot, na het stoppen met naar school gaan, dus nadat de Taliban je vader hadden gezegd dat jij bij de Taliban diende te gaan, zou je nog ongeveer twee maanden in je dorp hebben verbleven (CG p.11 en p.14-15), soms in je eigen huis, soms in het huis van je oom moederszijde (CG p.5), die eveneens in je dorp woont. In die twee maanden zijn de Taliban niet meer bij je vader langs gekomen, niettegenstaande ze je vader ermee hadden bedreigd jou te arresteren (CG p.15). Dat de Taliban je daar (in het dorp) niet meer zagen, is een povere uitleg in de door jou gestelde context (CG p.15). Je verklaart dat je broer ongeveer twee tot drie maanden voor jou het land heeft verlaten (CG p.6), dus ongeveer in de periode dat de Taliban een derde keer naar jullie huis kwamen. Aangezien je verklaarde dat de Taliban in die twee maanden voor je vertrek niet meer naar je vader kwamen, maak je helemaal niet duidelijk wanneer deze naar je broer zijn komen vragen (CG p.13 -14). Je zegt dat de Taliban twee keer naar je broer zijn komen vragen, na zijn vertrek, en twee keer na jouw vertrek. Dit maak je niet aannemelijk. Immers in de twee maanden nadat je stopte met school en nog in je dorp verbleef, kwamen de Taliban niet langs bij je vader (CG p.15). Aan je verklaringen dat de Taliban op de hoogte zouden zijn dat zowel je broer als jij naar het buitenland zijn gevlucht kan weinig geloof worden gehecht. Je gevraagd hoe ze dat weten, stel je dat je vader zelf aan de Taliban heeft verteld dat jullie in Turkije zijn. Dit was voor de Taliban schijnbaar geen probleem aangezien ze gewoon vertrokken zijn.

Uit het bovenstaande volgt dat je noch je eigen vrees voor vervolging vanwege de Taliban, noch het profiel van je broer voldoende aannemelijk hebt gemaakt en bijgevolg word je de hoedanigheid van vluchteling niet toegekend. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in art. 48/4 par. 2 van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de

omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is. Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Net zomin laat je na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met je persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk

voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO

Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. De kopies van de taskara van jezelf, je vader en je broer [E.] zijn een loutere aanwijzing van je identiteit die hier verder niet ter discussie staat. De vluchtelingenkaart en verblijfsvergunning van je broer in U.K. werd bovenstaand voldoende besproken. De tekening die je bijvoegde over je school en omgeving voldoende besproken tijdens het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1, § 3 en § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel en een beoordelingsfout.

2.2. De verzoekende partij voert aan dat er een gebrek is aan informatie waardoor het momenteel nog niet mogelijk is om alomvattende richtlijnen te geven over de nood aan internationale bescherming van Afghanen die Afghanistan ontvlucht zijn. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee zij wil aantonen dat er meer gewicht moet worden toegekend aan de richtlijnen van UNHCR nu de richtlijnen van EUAA op beperkte en inmiddels verouderde informatie zijn gebaseerd. Er moet volgens haar worden vastgesteld dat de commissaris-generaal afwijkt van het advies van UNHCR en meent dat er wel voldoende actuele en relevante informatie beschikbaar is over de situatie in Afghanistan.

2.3. De verzoekende partij wenst verder op te merken dat ze volhardt in haar verklaringen over haar vluchtrelaas en de vervolgingsvrees waarvoor ze haar land van herkomst heeft ontvlucht. Ze merkt op dat de beoordeling van haar verklaringen op te subjectieve wijze heeft plaatsgevonden zonder dat de commissaris-generaal heeft rekening gehouden met haar jeugdige leeftijd op het moment van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot haar vertrek en op het moment van het vertrek zelf.

2.4. De commissaris-generaal verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten, arresten en nieuwsartikelen. Ze wil hiermee het begrip verwestering uitleggen en aantonen dat verwesterde Afghanen of Afghanen die als verwesterd beschouwd worden een gegronde vrees voor vervolging hebben bij een terugkeer naar Afghanistan of een reëel risico lopen op ernstige schade. Volgens haar heeft de commissaris-generaal geen enkel onderzoek verricht naar de gevolgen van het op jonge leeftijd migreren naar het Westen op haar persoonlijke, sociale, culturele, religieuze en cognitieve ontwikkeling. De commissaris-generaal heeft volgens haar evenmin de huidige Afghaanse context bij de beoordeling betrokken. Ze meent dat er in haar hoofde wel degelijk verschillende elementen aanwezig zijn die kunnen wijzen op een (toegeschreven) verwestering. Er kan vermoed worden dat ze zich moeilijk of toch niet

zonder problemen zou kunnen aanpassen in haar gebied van herkomst en de rurale conservatieve omgeving. Zeker na bijna drie jaar uit Afghanistan geweest te zijn en door haar specifieke en persoonlijke ontwikkeling buiten Afghanistan en in België gedurende haar verblijf als minderjarige. Ze heeft immers Afghanistan verlaten als niet-begeleide minderjarige en is sindsdien niet meer teruggekeerd naar Afghanistan. Ze is bovendien nog maar zeventien jaar oud en kan, zolang ze minderjarig is, op geen enkele manier gedwongen worden teruggestuurd. Hierdoor zal haar ontwikkeling en aanpassing aan de Westerse levensstijl zich nog verderzetten. Ze verblijft ondertussen bijna twee jaar in België en verblijft al zeker meer dan drie jaar in het Westen, buiten Afghanistan. Ze meent ook dat ze zichtbaar zal zijn bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van haar bepaalde mate van inburgering, integratie, participatie, ontwikkeling en aanpassing aan de lokale, regionale Westerse normen, gebruiken en gewoontes onder andere op cultureel, economisch, educatief, religieus en linguïstiek niveau.

2.5. Ze verwijst vervolgens naar verschillende rapporten, arresten en nieuwsartikelen waarmee ze een beeld wil schetsen van de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan. Ze wil hiermee eveneens aantonen dat deze situatie overwegend veroorzaakt wordt door de gedragingen van de taliban. De taliban kunnen dus als actor worden bekeken. Hierdoor valt dit volgens haar onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Wat betreft de veiligheidssituatie in Afghanistan verwijst ze naar een arrest van de Raad. Ze benadrukt hier tevens bij dat ze van de provincie Baghlan afkomstig is.

2.7. De verzoekende partij vraagt om de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde het dossier terug te verwijzen naar de commissaris-generaal teneinde het verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.

2.8. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende arresten, rapporten en nieuwsartikelen:

- UNHCR, *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"*, februari 2022;
- EASO, *"Afghanistan Country Focus: Country of Origin Information Report"*, januari 2022;
- EUAA, *"Country Guidance: Afghanistan – Common Analysis and Guidance Note"*, april 2022;
- NANSEN, *"NANSEN NOTE 2 - 22 Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers"*, 16 juni 2022;
- *"Persons who do not conform to, or are perceived to not conform to, strict cultural and religious expectations/mores, in particular women, and which may also include persons perceived as 'Westernised' after having spent time in the West, though no clear definition of what 'Westernised' means or entails is available."* Zie UK Home Office, *Country Policy and information note, security situation Afghanistan*, april 2022;
- Hof van Justitie EU 5 september 2012, C-71/11 en C-99/11, *"Bondsrepubliek Duitsland t. Y en Z"*;
- UNHCR, *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan"*, 30 augustus 2018;
- OSAR, *"Afghanistan: risques au retour liés à «l'occidentalisation»"*, 26 maart 2021;
- Friederike Stahlmann, *"Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans"*, Diakonie Deutschland, juni 2021;
- ASYLOS, *"Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul"*, augustus 2017;
- T. Klimstra & L. Van Doeselaar, *"Identity formation in adolescence and young adulthood"*, December 2017;
- Paradigm Treatment, *"Identity formation in teens and young adults"*;
- Written Expert Opinion Dr. Anicée Van Engeland, *"Senior Lecturer in International Security at the Centre for International Security and Resilience of Cranfield University"*, 11 juni 2017;
- UNHCR, *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan"*, 30 augustus 2018;
- ASYLOS, *"Afghanistan: Treatment of Family Members of Human Rights Activists and Former Government Supporters after the Taliban Take-over"*, november 2021;
- Friederike Stahlmann, *"Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans"* (vertaling: *Ervaringen en perspectieven van gedeporteerde Afghanen in de context van de huidige politieke en economische ontwikkelingen in Afghanistan*), Diakonie Deutschland, juni 2021;
- Europees Hof voor de Rechten van de Mens 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *"Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk"*;

- L. Schuster en N. Majidi, *"Deportation Stigma and Re-migration"*, Journal of Ethnic and Migration Studies 2015;
- Refugee Support Network, *"After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan"*, april 2016;
- NANSEN, *"Nood aan bescherming voor Afghaanse verwesterde vrouw"*, 2020;
- EASO, *"Country of Origin Information Report – Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms"*, December 2017;
- International Rescue Committee, *"Crisis in Afghanistan: Unprecedented hunger after the conflict"*, 7 januari 2022;
- New York Times, *"Over a Million Flee as Afghanistan's Economy Collapses"*, 2 februari 2022;
- ToloNews, *"IRC Urges World to not Neglect Afghanistan Amid Ukraine Conflict"*, 3 maart 2022;
- UK Home Office, *"Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban"*, april 2022;
- OSAR, *"Afghanistan: Profils à risque | Mise à jour de l'analyse-pays de l'OSAR"*, 31 oktober 2021;
- Reuters, *"Taliban restrict Afghans going abroad, raises concern from U.S. and UK"*, 1 maart 2022;
- TOLONews, *"Afghans with Legal Documents Can Travel: Mujahid"*, 1 maart 2022;
- Gandhara, *"Escaping Afghanistan: People-Smuggling Thrives On Bribes To Taliban"*, 27 mei 2022;
- Europees Parlement, *"Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan"*, 2021;
- Al Jazeera, *"In Pictures: Taliban fighters man Afghanistan's urban checkpoints"*, 9 december 2021;
- Freedom House, *"Freedom in the World 2022 – Afghanistan"*, 28 februari 2022;
- *"Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, Situation of Human Rights in Afghanistan"*, 28 februari 2022;
- TOLONews, *"Kabul Residents Panicked by House-to-House Searches"*, 25 februari 2022;
- Al Jazeera, *"Taliban conducting house-to-house sweep across Afghan capital"*, 27 februari 2022;
- Amnesty International, *"Afghanistan: Taliban Must Immediately Stop Arbitrary Arrests of Journalists, Civil Society Activists, Former Government Officials and Those Who Dissent"*, 21 maart 2022;
- TOLONews, *"Amnesty Voices Concerns Over Human Rights Violations"*, 21 maart 2022;
- UK Home Office, *"Country Policy and information note, security situation Afghanistan"*, april 2022;
- Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 30 oktober 2019, nr. 228.243;
- Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, maart 2022;
- UNHCR Regional Bureau for Asia and the Pacific, *"External Update: Afghanistan Situation #17 – As of 01 June 2022"*, 10 juni 2022;
- UN Security Council, *"Resolution 1988 (2011), S/RES/1988(2011)"*, 17 juni 2011;
- The Economist, *"The Taliban crave recognition but refuse to do anything to earn it"*, 14 mei 2022;
- VN-Veiligheidsraad, *"Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l'Équipe de surveillance du Comité 1988"*, 17 december 2021;
- Inter Press Service, *"In Afghanistan kan honger straks meer slachtoffers maken dan 20 jaar oorlog"*, 16 februari 2022;
- International Rescue Committee, *"IRC Emergency Watchlist 2022: Afghanistan tops list of countries most at risk in year ahead; IRC finds global 'System Failure' fueling crises and driving record levels of humanitarian need"*;
- WFP, *"WFP Afghanistan: Situation Report 10 June 2022"*, 10 juni 2022;
- WFP, *"WFP Afghanistan Situation Report"*, 1 april 2022;
- UNICEF, *"One million children at risk of dying from starvation in Afghanistan within weeks – UNICEF"*, 2 december 2021;
- Save the Children, *"Millions of Afghan children fight hunger, disease and exploitation as donors meet to determine their fate"*, 30 maart 2022;
- Save the Children, *"Afghanistan: desperate mother agreed to sell her unborn baby as debt-ridden families are pushed to crisis point"*, 18 maart 2022;
- NPR, *"Parents selling children shows desperation in Afghanistan"*, 31 december 2021;
- Save the Children, *"Afghanistan Crisis | Save the Children's Response in Afghanistan | March Update"*, 17 maart 2022;
- ToloNEWS, *"UNICEF Raises 15% of \$2 Billion Goal for Afghan Children"*, 4 maart 2022;
- OCHA, *"Afghanistan: Humanitarian Response Plan | Humanitarian Programme Cycle 2022"*, januari 2022;
- UNAMA, *"Humanitarian Donors Urged to Step up Again for Afghanistan"*, 31 maart 2022;
- Foreign Policy, *"World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact"*, 1 april 2022;
- UN News, *"Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever"*, 11 januari 2022;
- International Rescue Committee, *"Afghans forced to extreme measures to survive unprecedented economic freefall; IRC calls for bold commitments at tomorrow's pledging conference"*, 30 maart 2022;
- Reuters, *"More Afghans going hungry, fewer jobs available -World Bank"*, 15 maart 2022;

- Human Rights Watch, *"Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis"*, 17 maart 2022;
- TOLONews, *"Afghanistan Faces 'Tsunami of Hunger': SIGAR"*, 3 februari 2022;
- Pahjwok Afghan News, *"Unfreeze Afghanistan's reserves: Guterres"*, 14 januari 2022;
- Human Rights Watch, *"Biden Seeks to Seize Afghanistan's Assets"*, 11 februari 2022;
- 103Human Rights Watch, *"Afghanistan: Economic Roots of the Humanitarian Crisis | Questions and Answers on Human Costs of Sanctions, Banking Restrictions"*, 1 maart 2022;
- News, *"Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever"*, 11 januari 2022;
- Pahjwok Afghan News, *"UN launches over \$5b aid appeal for Afghanistan"*, 11 januari 2022;
- Islamic Relief, *"Millions of lives at risk as Afghanistan donor conference falls short"*, 31 maart 2022;
- TOLONews, *"Biden Order Splits Frozen Assets, Half to Aid Afghans, Relief"*, 12 februari 2022;
- Pahjwok Afghan News, *"US frees half of \$7b in frozen Afghan funds for aid"*, 12 februari 2022;
- TOLONews, *"Islamic Emirate Might 'Change Policy' Toward US If Funds Withheld"*, 15 februari 2022;
- TOLONews, *"Afghans Protest In Kabul Over Biden's Decision on Frozen Assets"*, 15 februari 2022;
- TOLONews, *"Decision on Assets 'Blatant Theft': Kabul Professors"*, 19 februari 2022;
- Pahjwok Afghan News, *"All frozen assets in US belong to Afghans: Karza"*, 13 februari 2022;
- Pahjwok Afghan News, *"US pledges \$308m more in humanitarian aid to Afghanistan"*, 12 januari 2022;
- Human Rights Watch, *"Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis"*, 17 maart 2022;
- TOLONews, *"UN Cannot Access Aid Money in Afghan Banks: UNDP"*, 4 februari 2022;
- IPI, *"While Afghans Wait, States and Banks Decrypt the Humanitarian Exception in the Taliban Sanctions Regime"*, 14 april 2022;
- UNHCR Regional Bureau for Asia and the Pacific, *"External Update: Afghanistan Situation #17 – As of 01 June 2022"*, 10 juni 2022;
- ICVA, *"Between a Rock and a Hard Place – Multifaceted Challenges of Responders Dealing with Afghanistan's Humanitarian Crisis: A Report on the Perspectives of National NGOs"*;
- TOLONews, *"4M Afghan Children Face Malnutrition in 2022: UN Delegation"*, 26 februari 2022;
- Iqbal M. and M. McAuliffe, *"The 'eighth phase' of Afghan displacement: Situating the top ten issues for policymakers"*, Migration Research Series, N° 71, International Organization for Migration (IOM), Geneva, 16 juni 2022;
- TOLONews, *"Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized"*, 19 maart 2022;
- TOLONews, *"250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul"*, 5 maart 2022;
- Human Rights Watch, *"Afghanistan: Hunger Crisis Has Economic Roots"*, 1 maart 2022;
- Human Rights Watch, *"Afghanistan Remains an Open Wound"*, 17 mei 2022;
- WFP, *"Every day I pray for food assistance for us": UK funding brings relief to families in Afghanistan"*, 10 juni 2022;
- The Washington Post, *"Afghans go hungry as U.S. and Taliban officials blame each other"*, 13 juni 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"Recognition of women's rights a condition for Afghan govt: UN"*, 30 januari 2022;
- De Standaard, *"Taliban breken belofte: meisjes mogen dan toch niet naar school"*, 23 maart 2022;
- TOLONews, *"Outcry Raised as Afghan Girls Over Grade 6 Barred From School"*, 23 maart 2022;
- UNAMA, *"Statement by the Secretary-General – On Afghanistan"*, 23 maart 2022;
- TOLONews, *"US: School Decision Will Affect Kabul's Bid for Legitimacy"*, 25 maart 2022.

3. De aanvullende nota

3.1. Op 31 augustus 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022;
- EUAA, *"Country Guidance: Afghanistan"* van januari 2023;
- EUAA, *"Afghanistan Security Situation"* van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan, *"Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022"* van 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan, *"Veiligheidssituatie"* van 5 mei 2022;
- EASO, *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- EUAA, *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO, *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022;
- UNAMA, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. De Raad betwist niet dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Zo blijkt er dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in het land voorhanden is. Ook de rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban met verschillende uitdagingen worden geconfronteerd in het verzamelen en controleren van informatie over Afghanistan. Doch blijkt duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteed door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven zowel gebruik gemaakt van informatie afkomstig van gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. Er kan dan ook worden besloten dat er in deze stand van zaken voldoende informatie voorhanden is over de actuele situatie in Afghanistan om over te gaan tot een beoordeling van Afghaanse beschermingsverzoeken. Aldus is de huidige situatie niet vergelijkbaar met de situatie eind 2021 en begin 2022, die het uitgangspunt vormde voor de UNHCR Guidance note van februari 2022.

Dat UNHCR in het kader van een intervisie van Nansen heeft verklaard vast te houden aan haar standpunt van februari 2022 omdat er te weinig informatie voorhanden zou zijn om een duidelijk beeld te krijgen van de situatie in Afghanistan, zoals de verzoekende partij aanvoert, neemt niet weg dat de Raad in zijn beoordeling rekening houdt met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, zoals hierna zal blijken. Het volstaat echter niet dat de verzoekende partij deze pijnpunten nogmaals benadrukt, zonder *in concreto* aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie incorrect of niet langer actueel zou zijn, dit onder verwijzing naar nieuwe of bijkomende bronnen.

In zoverre de verzoekende partij argumenteert dat er meer waarde moet worden gehecht aan de richtlijnen van UNHCR, *in casu* de Guidance note van februari 2022, dan aan de richtlijnen van de EUAA, *in casu* de Country guidance van april 2022, herinnert de Raad eraan dat zowel de richtlijnen van UNHCR en EUAA niet bindend zijn, met dit verschil dat artikel 11, lid 3 van de verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU volgende verplichting inhoudt: *“Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming.”* Tenslotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en EUAA enkel

een momentopname betreffen en lidstaten niet ontslaan van hun verplichting om over te gaan tot een *ex nunc* beoordeling op basis objectieve landeninformatie. Bijgevolg zal de Raad zich laten leiden door de meest recente landeninformatie die ter zijn beschikking wordt gesteld.

5. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

6.3. Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. De verzoekende partij verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht omdat ze door de taliban werd beschuldigd een spion te zijn. Ze verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van de provincie Baghlan, district Pul-I-Chumri, Dande Gori, Ibrahimkhel. Ze verklaart dat haar oudere broer erkend vluchteling is in het Verenigd Koninkrijk. Ze ging naar school tot de vijfde klas. Haar school was gelegen vlak naast een grote politiecheckpost. Op een gegeven moment kwam er een groep soldaten nabij haar school. De verzoekende partij zat soms samen met deze soldaten. Ze kreeg op een bepaald moment ruzie met een klasgenoot. Deze besloot hierop naar de taliban te stappen en haar te beschuldigen informatie te hebben gegeven aan de soldaten over de taliban. De taliban wilden dat haar vader haar zou overhandigen aan hen, anders zouden ze haar meenemen en arresteren. Haar vader besloot hierop dat ze Afghanistan moest verlaten. Bij een terugkeer naar Afghanistan stelt ze de taliban te vrezen.

Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij wordt verwezen naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

7.2. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij de volgende documenten neer:

- (i) een kopie van haar taskara;
- (ii) een kopie van de taskara van haar vader;
- (iii) een kopie van de taskara van haar broer;
- (iv) een foto van de vluchtelingenkaart van haar broer in het Verenigd Koninkrijk;
- (v) een foto van de verblijfstitel van haar broer in het Verenigd Koninkrijk en
- (vi) een getekend plannetje van de school.

Het behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die uitspraak doet met hervormingsbevoegdheid, om zich uit te spreken over de bewijswaarde van documenten, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c)).

De kopieën van de taskara van de verzoekende partij, haar vader en haar broer kunnen het bewijs leveren van de identiteit en de afkomst van de verzoekende partij en haar gezin. Deze worden echter niet betwist door de commissaris-generaal.

De foto van de vluchtelingenkaart en de verblijfstitel van haar broer in het Verenigd Koninkrijk kunnen het vluchtrelaas van de verzoekende partij niet ondersteunen. Bovendien dient te worden verwezen naar de motivering van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing, omdat deze pertinent stelt dat: *“Er werd je gevraagd of de Taliban op de hoogte waren van de functie van je broer (CG p.7). Je stelt dat dit aanvankelijk niet zo was, maar dat iemand je broer heeft gezien op patrouille en hem verklikt heeft bij de Taliban. Je gevraagd hoe jij en je familie dit wisten, zeg je dat je broer het je vertelde toen hij al in Oostenrijk was (CG p.7). Echter, je verklaring dat je broer lange tijd in het geheim, zonder medeweten van je familie, bij de arbaki was, is weinig geloofwaardig (CG p.7). Jullie zouden het pas te weten zijn gekomen, nadat hij gevlucht was en vanuit Kabul liet weten dat hij niet meer naar huis kwam (CG p.6). Je gevraagd hoe hij dat zolang geheim kon houden voor de familie, zeg je dat hij in de gastenkamer sliep en 's morgens altijd in zijn bed lag (CG p.7). Je verklaring overtuigt niet. De post van de arbaki zou ver van jullie huis hebben gelegen, namelijk twee dorpen verder in de heuvels. Het is dan ook weinig aannemelijk dat hij elke nacht, gezien de aanwezigheid van Taliban in de nacht, op en af naar de post zou zijn gewandeld. Je verklaart dat je familie nooit problemen had met de Taliban omwille van de job van je broer (CG p.7). Je verklaart dat je broer een vraag om bescherming heeft ingediend in U.K. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je gevraagd aan je broer te vragen welke stukken hij heeft neergelegd, in het bijzonder over zijn job bij de arbaki (CG p.17). Het CGVS heeft enkel een copie gekregen van de vluchtelingenkaart door U.K. afgeleverd aan [A. I.] dd. 24/08/21 en zijn verblijfstitel (Refugee, Leave to remain) dd. 01/04/2022 tot 31/12/2024. De voorwaarden en/of motieven onder dewelke hem deze kaart werd gegeven, zijn het CGVS niet bekend. Bovendien dient ieder dossier op zijn eigen merites te worden beoordeeld. Bijgevolg is het neerleggen van de verblijfstitel van je broer in U.K. onvoldoende aanwijzing van de door jou beweerde redenen van vertrek van je broer.”*

Het door haar bijgevoegde plannetje van de school en omgeving kunnen op geen enkele wijze haar vluchtrelaas aannemelijk maken.

Gelet op de summiere inhoud en de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van het vluchtrelaas van de verzoekende partij geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

7.3. De verzoekende partij stelt enkel in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met haar jonge leeftijd bij de beoordeling van haar geloofwaardigheid. Ze beperkt zich echter tot het opwerpen van deze stelling zonder deze te onderbouwen of aan te tonen op welke wijze de commissaris-generaal hier geen rekening mee heeft gehouden. Ze doet voor het overige geen enkele moeite om de motivering van de commissaris-generaal te weerleggen. Ze beperkt zich tot het volharden in haar eerder afgelegde verklaringen over haar vluchtrelaas en vervolgingsvrees. Tijdens de terechtzitting verwijst ze eveneens naar het verzoekschrift. Op deze manier slaagt ze er niet in om de motieven van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. De verzoekende partij onderneemt geen enkele concrete poging om de pertinente motieven zoals

opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas dat zij heeft uiteengezet, te verklaren of te weerleggen. Het komt nochtans aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, wat zij echter in het geheel niet doet. Het louter volharden in haar verklaringen en het wijzen op haar minderjarigheid volstaan niet om de pertinente motieven onderuit te halen. Aldus worden onderstaande draagkrachtige en pertinente motieven overgenomen: *“Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat je de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Je hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat je een risico hebt op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoelt in bovenstaande Conventie, zijnde een persoonlijke vrees op grond van je nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/ of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.*

Je stelt dat je door de Taliban beschuldigd werd van spionage nadat een klasgenoot, met wie je ruzie had, aan de Taliban zou hebben verteld dat je aan soldaten, die naast je school waren gelegerd en gebruik maakten van de waterpomp en moskee op de schoolgrond (CG p.13), informatie zou hebben doorgegeven over de Taliban, met name over hun basis en schuilplaatsen (CG p. 13). Aan je bewering kan er echter onvoldoende geloof worden gehecht. Zo stel je dat de klasgenoot met wie je ruzie had, banden had met de Taliban. Je gevraagd naar de banden van de jongen met de Taliban, zeg je hierover geen informatie te hebben (CG p.12). Je weet enkel dat hij geklikt had bij de Taliban omdat zij zijn naam hadden genoemd toen ze naar je vader zouden zijn gekomen. Je gevraagd of jouw vader, de vader van de jongen kent, ontken je dit (CG p.13). Spontaan maak je ook geen melding van diens vadersnaam, wat men toch enigszins zou kunnen verwachten als de Taliban die naam wél hadden vermeld. Nog gesteld dat er zoiets zou zijn gebeurd, is het duidelijk dat je vader in eerste instantie de Taliban heeft kunnen overtuigen dat het een valse beschuldiging betrof, dat je gezien je jonge leeftijd onmogelijk de informatie kon hebben over waar de Taliban verbleven en zich ophielden (CG p. 12). Je gevraagd naar de reactie/ advies van je vader over deze beschuldiging van de Taliban, antwoord je naast de kwestie en zeg je dat je vader snel besloot om je naar het buitenland te sturen, omdat mensen die last krijgen met de Taliban gradueel meer worden lastig gevallen (CG p. 12).

Je gevraagd naar de eerste keer dat de Taliban naar je vader kwamen, met het bericht dat die jongen jou had beschuldigd, zeg je dat je vader je hierover heeft bevraagd, dat je ontkende en dat je vader je geloofde (CG p.12). Toch kan men verwachten dat je vader je advies zou geven of minstens tot voorzichtigheid zou aanmanen en je verbieden om nog met de soldaten om te gaan. Hierbij dient toch ook te worden opgemerkt dat je contacten met de soldaten eerder beperkt waren, dat je af en toe samen met anderen, tien minuten met hen sprak toen jullie uit de moskee kwamen of pauze hadden (CG p.11 en p.13). Je gevraagd naar het advies van je vader aan jou, zeg je opnieuw dat je vader je geloofde dat je geen banden had met de overheidstroepen en dat de Taliban zomaar een excuus zochten (CG p.13). Je er op gewezen dat dit een reden temeer zou zijn voor je vader om je tot voorzichtigheid aan te manen, ga je opnieuw niet in op de kwestie.

Het is toch weinig aannemelijk dat je vader zo licht zou gaan over de beschuldiging van de Taliban, tenzij deze niet veel betekende omdat de beschuldiging was geuit door een leeftijdsgenootje. En daar ziet het ook zo naar uit aangezien je vader je gewoon verder naar school liet gaan en je niet aanmaande je contacten met de soldaten stop te zetten (CG p.13). Je was ook niet zelf gealarmeerd aangezien je opnieuw samen zat met de soldaten (CG p.11), waarop de jongen een tweede keer zou zijn gaan klikken (CG p.11), en de Taliban vervolgens opnieuw naar je vader zouden zijn gegaan met de boodschap dat je hiermee diende te stoppen (CG p.11). Ook na deze tweede interpellatie ging je verder naar school. Je verklaart immers dat je pas na het derde bezoek van de Taliban aan jullie huis gestopt bent met naar school te gaan (CG p.11, p.13 en p.14). Dat je vader je ook dan geen advies zou hebben gegeven dat je nu echt diende op te passen, is heel weinig aannemelijk. Je gevraagd hoe het komt dat je vader je na die tweede aanmaning van de Taliban opnieuw naar school laat gaan, antwoord je dat de Taliban nooit over school had gesproken (CG p.14). Je negeert de kwestie dat het niet aannemelijk is dat je vader niet in die mate gealarmeerd werd, dat hij jou zou oproepen tot bijzondere voorzichtigheid of je (tijdelijk) zou thuis houden van school.

Je gevraagd of je je klasgenoot erop hebt aangesproken over zijn klikgedrag, stel je dat je de jongen niet meer hebt gezien (CG p. 13). Aangezien de jongen niet meer op school was, is het merkwaardig dat hij je wel nog samen met de soldaten zag (CG p.11) en een tweede keer ging klikken.

Het is evenmin duidelijk om welke reden de Taliban je vader twee keer zouden waarschuwen om dan, zonder dat je nieuwe feiten aanhaalt, plots te besluiten je vader te vragen je met hen mee te geven en je te arresteren indien hij zou weigeren (CG p.11). Dat de Taliban zoveel geduld zou hebben is opmerkelijk, vooral omdat je eveneens verklaarde dat de jongen die bij hen had geklikt blijkbaar ook op de hoogte was van het feit dat je broer bij de arbaki was en hij een excuus zocht om jou in de problemen te brengen (CG p.12). Dat je klasgenoot deze informatie niet zou doorspelen aan de Taliban, is weinig waarschijnlijk.

Echter, de Taliban hadden het nooit over de job van je broer, toen ze je vader tot driemaal toe kwamen spreken over jou. Je verklaringen dat je zou verklikt zijn door een klasgenoot zijn niet geloofwaardig en bovendien ondergraaft de vaststelling dat de Taliban je vader niet aanspraken over je broer ook je verklaringen over het profiel van je broer.

Er werd je gevraagd of de Taliban op de hoogte waren van de functie van je broer (CG p.7). Je stelt dat dit aanvankelijk niet zo was, maar dat iemand je broer heeft gezien op patrouille en hem verklikt heeft bij de Taliban. Je gevraagd hoe jij en je familie dit wisten, zeg je dat je broer het je vertelde toen hij al in Oostenrijk was (CG p.7). Echter, je verklaring dat je broer lange tijd in het geheim, zonder medeweten van je familie, bij de arbaki was, is weinig geloofwaardig (CG p.7). Jullie zouden het pas te weten zijn gekomen, nadat hij gevlucht was en vanuit Kabul liet weten dat hij niet meer naar huis kwam (CG p.6). Je gevraagd hoe hij dat zolang geheim kon houden voor de familie, zeg je dat hij in de gastenkamer sliep en 's morgens altijd in zijn bed lag (CG p.7). Je verklaring overtuigt niet. De post van de arbaki zou ver van jullie huis hebben gelegen, namelijk twee dorpen verder in de heuvels. Het is dan ook weinig aannemelijk dat hij elke nacht, gezien de aanwezigheid van Taliban in de nacht, op en af naar de post zou zijn gewandeld. Je verklaart dat je familie nooit problemen had met de Taliban omwille van de job van je broer (CG p.7). Je verklaart dat je broer een vraag om bescherming heeft ingediend in U.K. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je gevraagd aan je broer te vragen welke stukken hij heeft neergelegd, in het bijzonder over zijn job bij de arbaki (CG p.17). Het CGVS heeft enkel een copie gekregen van de vluchtelingenkaart door U.K. afgeleverd aan [A. I.] dd. 24/08/21 en zijn verblijfstitel (Refugee, Leave to remain) dd. 01/04/2022 tot 31/12/2024. De voorwaarden en/of motieven onder dewelke hem deze kaart werd gegeven, zijn het CGVS niet bekend. Bovendien dient ieder dossier op zijn eigen merites te worden beoordeeld. Bijgevolg is het neerleggen van de verblijfstitel van je broer in U.K. onvoldoende aanwijzing van de door jou beweerde redenen van vertrek van je broer.

Tot slot, na het stoppen met naar school gaan, dus nadat de Taliban je vader hadden gezegd dat jij bij de Taliban diende te gaan, zou je nog ongeveer twee maanden in je dorp hebben verbleven (CG p.11 en p.14-15), soms in je eigen huis, soms in het huis van je oom moederszijde (CG p.5), die eveneens in je dorp woont. In die twee maanden zijn de Taliban niet meer bij je vader langs gekomen, niettegenstaande ze je vader ermee hadden bedreigd jou te arresteren (CG p.15). Dat de Taliban je daar (in het dorp) niet meer zagen, is een povere uitleg in de door jou gestelde context (CG p.15). Je verklaart dat je broer ongeveer twee tot drie maanden voor jou het land heeft verlaten (CG p.6), dus ongeveer in de periode dat de Taliban een derde keer naar jullie huis kwamen. Aangezien je verklaarde dat de Taliban in die twee maanden voor je vertrek niet meer naar je vader kwamen, maak je helemaal niet duidelijk wanneer deze naar je broer zijn komen vragen (CG p.13 -14). Je zegt dat de Taliban twee keer naar je broer zijn komen vragen, na zijn vertrek, en twee keer na jouw vertrek. Dit maak je niet aannemelijk. Immers in de twee maanden nadat je stopte met school en nog in je dorp verbleef, kwamen de Taliban niet langs bij je vader (CG p.15). Aan je verklaringen dat de Taliban op de hoogte zouden zijn dat zowel je broer als jij naar het buitenland zijn gevlucht kan weinig geloof worden gehecht. Je gevraagd hoe ze dat weten, stel je dat je vader zelf aan de Taliban heeft verteld dat jullie in Turkije zijn. Dit was voor de Taliban schijnbaar geen probleem aangezien ze gewoon vertrokken zijn."

7.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op haar verklaringen en de door haar voorgelegde documenten gelezen in het licht van de beschikbare landeninformatie, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin omwille van haar voorgehouden maar ongeloofwaardig bevonden problemen met de taliban voor haar vertrek uit Afghanistan.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Aldus blijkt niet dat de verzoekende partij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties.

7.5.1. De verzoekende partij stelt verder in het verzoekschrift dat ze nood heeft aan internationale bescherming omdat ze vervolging vreest door de taliban omwille van een gepercipieerde verwestering. Ze voert hiervoor aan dat ze op vijftienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, haar specifieke persoonlijke ontwikkeling buiten Afghanistan en in België te hebben doorlopen en wegens haar inburgering in integratie in België een verhoogde zichtbaarheid zal hebben in Afghanistan.

7.5.2. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem

blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

7.5.3. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige

manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *"zina"*– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EU AA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

7.5.4. De verzoekende partij beperkt zich in het verzoekschrift tot het naar voor brengen dat ze op vijftienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten, ongeveer tien maanden onderweg was naar België (NPO, 20/12/2021, p.8) en sindsdien in België verblijft. Dit wil zeggen dat de verzoekende partij op dit moment ongeveer twee jaar in België verblijft. Ze verklaart haar specifieke persoonlijke ontwikkeling in België te hebben doorgemaakt. Door deze ontwikkeling meent ze ingeburgerd en geïntegreerd te zijn in België waardoor ze een verhoogde zichtbaarheid zal hebben in Afghanistan.

Door louter te verwijzen naar haar verblijf in België maakt de verzoekende partij echter geenszins concreet aannemelijk dat zij om deze reden verwesterd is of zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd. Haar betoog dat ze haar persoonlijke ontwikkeling in België heeft meegemaakt en ingeburgerd en geïntegreerd is in België, mist elke persoonlijke invulling en concretisering. Dit zijn dus losstaande beweringen die op geen enkel moment worden onderbouwd met enig document of ander element. Voor het overige beperkt ze zich in het verzoekschrift tot het verwijzen naar en citeren uit algemene landeninformatie die geenszins concreet op haar kunnen worden toegepast. Uit het bovenstaande kan dus niet blijken, laat staan dat de verzoekende partij dit aannemelijk maakt, dat ze een opvatting, gedachte of mening heeft die een uiting is van oppositie of verzet tegen het beleid of

methoden van de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst. Ze maakt met een dergelijke argumentatie evenmin concreet aannemelijk dat haar een dergelijke gedachte, opvatting of mening kan worden toegedicht door de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst, waardoor ze vervolging vreest in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Daarbij merkt de Raad ook op dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift enerzijds verwijst naar informatie die van voor de machtsovername dateert en anderzijds verwijst naar dezelfde of gelijklopende informatie als onderzocht is in de bovenstaande analyse. De door de verzoekende partij aangehaalde informatie is dus niet van die aard dat zij afbreuk kan doen aan voorgaande vaststellingen.

Verzoeker kan niet volstaan met een algemeen betoog inzake de risico's voor teruggekeerde verwesterde Afghanen onder verwijzing naar algemene landenrapporten en studies om aannemelijk te maken dat hij verwesterd is of als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer.

De Raad wijst er op dat het aan de verzoeker toekomt om zijn vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering te concretiseren en kan slechts vaststellen dat hij daar niet in slaagt.

Verder maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij voor haar vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat de verzoekende partij Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geviséerd door de taliban, laat staan dat haar vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn. Evenmin brengt de verzoekende partij enig concreet element aan waaruit zou blijken dat zij bij terugkeer naar Afghanistan alsnog in het vizier van de taliban zou komen.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering discriminatie of uitstoting. Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of als ernstige schade. Hetzelfde geldt voor de verwijzing van de verzoekende partij naar algemene informatie over terugkeerders uit Europa die door hun familie worden verstoten omdat zij met schaamte en mislukking worden geassocieerd. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de voorhanden zijnde informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld. De verzoekende partij reikt echter in het kader van haar beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat zij bij een eventuele terugkeer uit Europa door haar familie of haar lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in haar hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade.

In de mate dat de verzoekende partij nog verwijst naar het leven onder talibanbewind, wijst de Raad erop dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. De beoordeling van het risico is bijgevolg afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden. De verzoekende partij moet aldus concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat er voor haar omwille van het talibanbewind een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer bestaat. Door in haar verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken, blijft zij hiertoe in gebreke.

Gelet op haar individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat zij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan aangenomen worden dat de verzoekende partij verwesterd is of dat zij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door de verzoekende partij aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband

houdt met het Verdrag van Genève op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging en het betoog van de verzoekende partij hierover, dan ook niet relevant noch dienstig.

7.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, worden door de verzoekende partij geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

8.3. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

8.4. In de mate dat verzoekende partij verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (heden: de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoekende partij moet daarbij aannemelijk maken dat zij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt,

hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoekende partij in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat zij behoort tot een groep van gevisieerde personen; zij toont niet aan dat zij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Door in haar verzoekschrift louter te benadrukken dat er voldoende rekening dient te worden gehouden met haar profiel, leeftijd en dat haar vader een deel van de landbouwgronden verkocht heeft om haar vlucht en die van haar broer te bekostigen, toont de verzoekende partij nog niet aan dat zij “als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren” bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

Verzoekende partij kan niet worden bijgetreden voor zover zij laat gelden dat de situatie in Afghanistan met de hongersnood en de taliban als conservatieve en strenge organisatie als huidig bewind gelijkaardig is aan de extreme humanitaire situatie in Somalië, zoals omschreven door het EHRM in het arrest “*Sufi en Elmi*”. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest “*Sufi en Elmi*”, is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een *de facto* regering aanwezig, met *de-facto*-ministers en *de-facto*-functionarissen (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in “*Sufi en Elmi*”. Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de sharia wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest “*Sufi en Elmi*” werd besproken, is dat al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden IGO's of NGO's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld, is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername, en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Waar verzoekende partij aanvoert dat de machtsovername door de taliban een einde heeft gemaakt aan de internationale hulp die veel Afghanen in staat stelde te overleven, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoofdte van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoekende partij. Voorts

vormen de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoekende partij *in casu* persoonlijk wordt gevisieerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoekende partij om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoekende partij naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

8.5. Opdat aan verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van haar leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook

verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de Taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

De verzoekende partij is afkomstig uit de provincie Baghlan,. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023. De verzoekende partij voert echter geen individuele elementen aan die aantonen dat zij bij een terugkeer naar haar regio van herkomst een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van haar leven of vrijheid. Evenmin blijkt dit uit de stukken van het rechtsplegingsdossier.

Gelet op het voormelde toont de verzoekende partij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie (zoals aangebracht door verwerende partij bij haar op neergelegde aanvullende nota).

De kritiek die de verzoekende partij in haar verzoekschrift uitoefent op de gebruikte landeninformatie volstaat niet. Zoals hierboven reeds werd gesteld, is de Raad zich ervan bewust dat de machtsvername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen, maar oordeelt hij dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van de verzoekende partij doet hierover niet anders denken.

8.6. Gelet op het voormelde, toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 57/1, § 3 en § 4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij op geen enkele wijze toelicht waarom zij van oordeel is dat de hierboven vermelde artikelen worden geschonden. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of rechtsbeginsel wordt geschonden. Aangezien de verzoekende partij dit volledig nalaat, is dit middel niet-ontvankelijk.

10. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar voogd en advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtoe machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Een beoordelingsfout kan bijgevolg ook niet worden aangenomen.

12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

13. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS